

opusdei.org

Життя Марії: Поклоніння волхвів

Цього місяця, у другій половині Марійного року, серія оповідань про життя Марії зупиняється на сцені поклоніння волхвів, яка пророкує прихід всіх народів до Церкви.

04.11.2010

Свята родина повернулася до Віфлеєму. У вухах Марії та Йосифа лунали слова старця Симеона. В

пам'яті Діві спливали тексти пророків, які, кажучи про Месію, її Сина, твердили, що буде Він не тільки Царем Ізраїлю, але й прийме данину від усіх народів землі.

З особливим красномовством проголосив це Ісайя, що пророкував: *Народи йдуть до твого світла, царі до сяйва твого блиску. Поглянь навколо твоїми очима й подивися: усі вони збираються, йдуть до тебе(...). Безліч верблюдів тебе вкриє, верблюди молоді з Мідіану та з Ефи. Сила їх прийде з Шеви, несучи золото й ладан, звістуючи хвалу Господню (Іс 60, 3-6).*

Між тим, час минав, а все залишалося цілком звичним. Ніщо не віщувало жодних непересічних подій, поки одного дня не відбулося щось надзвичайне.

Коли Ісус народився у Вифлеємі
Юдейським, за днів Ірода царя,
мудреці прийшли в Єрусалим зо
Сходу і спитали: “Де цар
юдейський, що оце народився? Бо
ми бачили його зорю на сході й
прийшли йому поклонитись” (Мт
2, 1-2). Святий Матей відзначає,
що, почувши це питання, цар Ірод
стривожився і весь Єрусалим з
ним (Мт 2, 3). Ми дуже мало
знаємо про цих персонажів. Та все
ж, текст Євангелія подає кілька
певних деталей: йшлося про
мандрівників зі Сходу, де вони
відкрили зірку надзвичайної
яскравості, що змусило їх
покинути свої оселі і вирушити на
пошуки Царя Юдейського. Все
інше – скільки їх було, з якої
країни вони походили, природа
небесного світила, шлях, яким
вони подорожували, - лише
припущення, більш або менш
обґрунтовані.

Західна традиція говорить про трьох осіб, навіть дає їм імена - Мелькіор, Каспар і Балтазар, в той час як інші християнські традиції збільшують їх число до семи або навіть дванадцяти. Факт походження зі Сходу вказує на віддалені райони за Йорданом, Сирійсько-Аравійську пустелю, Месопотамію, Персію. На користь перського походження свідчить один історично доведений епізод: на початку сьомого століття перський цар Хосров II, вторгшись до Палестини, знищив всі зведені християнським благочестям на честь Спасителя базиліки, крім однієї, Базиліки Різдва Христового у Віфлеємі. І це з однієї простої причини: при вході до неї представлено персонажів, одягнених у перські костюми, що поклоняються Ісусові на руках своєї Матері.

Слово «маги», як інколи називають їх у деяких перекладах Євангелії, не має нічого спільного з тим, що сьогодні розуміють під цим поняттям. Вони не вдавалися до магії, а були освіченими людьми, що, швидше за все, належали до касті вчених, які вивчали небесні явища, були учнями Зороастра, відомого багатьом авторам класичної Греції. З іншого боку, є доведеним фактом, що месіанські очікування Ізраїлю була відомі у східних провінціях Римської імперії і навіть у самому Римі. Тому не дивно, що якісь мудреці, які належали до касті волхвів, виявивши зірку надзвичайної яскравості, просвітлені Богом, витлумачили її появу як знак народження очікуваного Царя Юдейського.

Хоча народне благочестя об'єднує в часі народження Ісуса та

прибуття мудреців до Палестини, достеменно невідомо, коли саме це мало місце, знаємо, натомість, що Ірод, покликавши тайкома мудреців, випитав у них пильно про час, коли зоря з'явилась (Мт 2, 7). Потім він запитав знавців Закону про місце народження Месії, і книжники відповіли, цитуючи пророка Михея: *І ти, Вифлеєме, земле Юди, нічим не менша між містами Юди, бо з тебе вийде вождь, що буде пасти мій народ, Ізраїля.*" (Мт 2, 6).

Вдавшись до хитрощів, відіслав Ірод мудреців до Вифлеєма " *піти і дізнатися про дитину, а, і, коли знайдете, дайте мені знати, так що я йду, щоб поклонятися Йому* (Мт 2, 8). Але його мета була зовсім іншою, бо він наказав убити всіх хлопчиків, що народилися у місті і околицях, молодших віком, ніж два роки, з тим щоб запевнити смерть тому, хто, на його розуміння, прийшов

претендувати на трон. З цих даних можна зробити висновок, що прихід мудреців відбувся через деякий час після народження Ісуса, можливо, за рік або півтора роки.

Отримавши цю інформацію, волхви вирушили до Віфлеєму поспіхом, сповнені радості, побачивши нову появу зорі, що таємничо зникла у Єрусалимі. Саме ця обставина приводить до висновку, що зірка, якою керувалися, не була природним явищем, кометою, сузір'ям, і т.д., як це багато разів намагалися довести, а скоріше знаком надприродним, даним Богом цим обраним людям, і лише їм.

Просто за межами Єрусалиму, продовжує Св. Матей, зоря, що її бачили на сході, йшла перед ними, аж поки не підійшла й не стала зверху, де було дитятко.

*Побачивши зорю, зраділи радістю
вельми великою. Увійшли до хати
й побачили дитятко з Марією,
матір'ю його, і, впавши ниць,
поклонились йому; потім відкрили
свої скарби й піднесли йому дари:
золото, ладан і миро.(Мт2 9-11).*

Серця Марії та Йосифа мали
сповнитися втіхи та вдячності.
Радості від того, що пророцтва
щодо Ісуса почали
справджуватися, подяки за щедрі
дари тих людей - попередників у
вірі християн, що походили з
язичників - які, можливо, сприяли
полегшенню важкої фінансової
ситуації. Йосиф і Марія не могли
відповісти на їхню щедрість.
Мудреці ж, однак, відчували себе
достатньо винагородженими
поглядом і посмішкою Ісуса, який
знову освітив їхні душі, і добрими
словами подяки Його матері Марії.

J.A. Loarte

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/uk-ua/article/zhittia-
mariyi-pokloninnia-volkhviv/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/zhittia-mariyi-pokloninnia-volkhviv/)
(08.08.2025)